

[Stær Johansen.]

nuværende lovforslag. Det vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med, for det er jo netop det, der adskiller den danske lovgivning fra en del udenlandsk lovgivning, hvor statsadministrationen alene træffer bestemmelsen. Her lægger man det ud til en uvildig kommission, og det er som sagt efter min opfattelse noget, man må hilse med stor tilfredshed.

Lovforslaget giver videre mulighed for tilbagekaldelse af tidligere tilladelse til privat vandforsyning mod, at kommunen påtager sig at levere vand til de ejendomme, der er blevet forsynet fra vedkommende private anlæg, ligesom der gives mulighed for at forpligte en kommune til at levere vand til andre kommuner.

Lovforslaget indeholder også en nydannelse i § 8, hvorefter der oprettes et vandforsyningsråd af rådgivende karakter, for hvilket man kan forelægge de tekniske problemer. Det synes jeg også er en rigtig foranstaltning, men jeg mener, at man i udvalget må drøfte arbejdsformen i rådet, for somme tider opstår der akutte vanskeligheder på vandforsyningens område, hvor en hurtig afgørelse må træffes, og det nye råd skulle nødig medvirke til, at muligheden for hurtige afgørelser blev formindsket i forhold til den nuværende lovgivning.

Jeg vil også gerne have lov til at fremdrage § 16, hvor man har det nye, at landvæsenkommissionen skal forhandle med byudviklingsudvalg og fredningsplanudvalg, som skal indvarsles til møderne. Det synes jeg i og for sig er en god bestemmelse, ikke mindst i de byområder, hvor der finder en stor udvikling sted. Men der er et spørgsmål, som man måske kan tage op i udvalget, nemlig spørgsmålet om at udsætte sagen i 6 måneder med henblik på overvejelser. Også dette kan være medvirkende til at forsinke sagen; det er i virkeligheden helt afhængigt af, hvorledes det organiseres. Men det er noget, som udpræget egner sig for drøftelse i udvalget. Man kan også her drøfte, om det kun skal være disse to udvalg, byudviklingsudvalg og fredningsplanudvalg, som, hvis jeg har forstået lovforslaget rigtigt, har en vis udsættelsesret. Jeg mener f. eks., at sundhedsmyndighederne, som må være meget interesseret i disse spørgsmål, skulle have den samme ret, og

eventuelt også sagens parter. Der kan være visse problemer her, som jeg synes egner sig til at drøftes i udvalget.

Lovforslaget er efter min opfattelse teknisk set ganske udmærket. At der kan være visse enkeltheder, man må drøfte, siger sig selv. Ved et så teknisk lovforslag er det i virkeligheden på mange områder ligefrem en nødvendighed, at man har en meget dybtgående udvalgs gennemgang af de enkelte paragraffer. Men jeg kan sige på mit partis vegne, at vi ser meget velvilligt på det og er villige til at gennemføre det om trent i den skikkelse, det foreligger i, naturligvis efter en meget grundig udvalgsbehandling.

Enggaard: Det lovforslag, vi har til behandling i dag, er jo tænkt at skulle afløse loven af 1926, og man må nok sige, at det er på tide. Der er en lang række forudsætninger, som har ændret sig i den mellemliggende periode.

De skiftende indenrigsministre siden 1961 har haft en diger kommissionsbetænkning liggende, uden at man dog før nu sidste efterår har fremsat lovforslag i overensstemmelse med den. I mellemtiden er problemerne nok blevet større, hvilket bl. a. debatten om hovedstadsområdets vandindvinding for nylig ganske klart har vist. Det er på visse områder sprængfarlige emner, der tages op; men det er nødvendigt, at vi tager dem op og finder en løsning. Det er dog også nødvendigt, at folketinget giver sig god tid til meget grundigt at gennemgå alle de mange problemer, der er forbundet med vandforsyningen.

Grundlaget for arbejdet med dette lovforslag er dels de bemærkninger, som indenrigsministeren har skrevet, dels betænkningen fra 1961, som vel desværre i dag må siges at være kommet nogle år på afstand af den nuværende situation.

Der er nogle ting i lovforslaget, som vi fra venstres side gerne vil have lov at drøfte nærmere i det udvalg, vi håber bliver nedsat. Det drejer sig bl. a. om karakteren af de beføjelser, som tillægges indenrigsministeren i henhold til § 7. Det drejer sig om nedsættelsen af vandforsyningsrådet som nævnt i § 8, og som man skønner vil koste 100.000 kr. om året.

Vi finder endvidere, at det vil være